Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 998/2003

av den 26 maj 2003

om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG

(EUT L 146, 13.6.2003, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens förordning (EG) nr 592/2004 av den 30 mars 2004	L 94	7	31.3.2004
►M2	Rådets beslut 2004/650/EG av den 13 september 2004	L 298	22	23.9.2004
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 1994/2004 av den 19 november 2004	L 344	17	20.11.2004
►M4	Kommissionens förordning (EG) nr 2054/2004 av den 29 november 2004	L 355	14	1.12.2004
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 425/2005 av den 15 mars 2005	L 69	3	16.3.2005
►M6	Kommissionens förordning (EG) nr 1193/2005 av den 25 juli 2005	L 194	4	26.7.2005
►M7	Kommissionens förordning (EG) nr 18/2006 av den 6 januari 2006	L 4	3	7.1.2006
►M8	Kommissionens förordning (EG) nr 590/2006 av den 12 april 2006	L 104	8	13.4.2006
►M9	Kommissionens förordning (EG) nr 1467/2006 av den 4 oktober 2006	L 274	3	5.10.2006
►M10	Kommissionens förordning (EG) nr 245/2007 av den 8 mars 2007	L 73	9	13.3.2007
►M11	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 454/2008 av den 21 maj 2008	L 145	238	4.6.2008
►M12	Kommissionens förordning (EG) nr 1144/2008 av den 18 november 2008	L 308	15	19.11.2008
►M13	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009	L 87	109	31.3.2009
►M14	Kommissionens förordning (EG) nr 898/2009 av den 25 september 2009	L 256	10	29.9.2009
►M15	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 438/2010 av den 19 maj 2010	L 132	3	29.5.2010
►M16	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1153/2011 av den 30 augusti 2011	L 296	13	15.11.2011
►M17	Kommissionens förordning (EU) nr 52/2012 av den 20 januari 2012	L 18	1	21.1.2012

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 998/2003

av den 26 maj 2003

om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 18 februari 2003, och

av följande skäl:

(1) En harmonisering av de djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, mellan medlemsstaterna och från tredje land, är nödvändig och kan endast uppnås genom att åtgärder fastställs på gemenskapsnivå.

(2) Denna förordning gäller transporter av levande djur som omfattas av bilaga I till fördraget. Vissa av bestämmelserna, bland annat dem som gäller rabies, syftar direkt på skyddet för folkhälsan, medan andra endast avser djurs hälsa. Artikel 37 och artikel 152.4 b i fördraget bör därför utgöra rättslig grund.

(3) Rabiessituationen har förbättrats avsevärt inom hela gemenskapens territorium under de senaste tio åren till följd av de program för oral vaccination av rävar som genomförts i regioner som drabbats av den rävrabiesepidemi som sedan sextiotalet härjat i nordöstra Europa.

([1]) EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 239 och EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 109.
([2]) EGT C 116, 20.4.2001, s. 54.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 3 maj 2001 (EGT C 27 E, 31.1.2002, s. 55), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 juni 2002 (EGT C 275 E, 12.11.2002, s. 42) och Europaparlamentets beslut av den 22 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT). Europaparlamentets beslut av den 10 april 2003 och rådets beslut av den 25 april 2003.

▼B

(4) Den förbättrade situationen har gjort att Förenade kungariket och Sverige har övergett systemet med sexmånaderskarantän, som använts i flera årtionden, och i stället infört ett alternativt system som är mindre betungande och erbjuder en motsvarande säkerhet. Därför bör det på gemenskapsnivå föreskrivas att en särskild ordning skall tillämpas för transporter av sällskapsdjur till dessa medlemsstater under en övergångsperiod på fem år och att kommissionen i god tid skall lägga fram en rapport med lämpliga förslag mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och på grundval av ett vetenskapligt utlåtande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet. Det bör även föreskrivas ett snabbt förfarande för att besluta om en tillfällig förlängning av denna övergångsordning bland annat om den vetenskapliga utvärderingen av de erfarenheter som gjorts innebär att det krävs längre tidsfrister än dem som kan förutses för närvarande.

(5) De rabiesfall som inom gemenskapens territorium konstaterats bland köttätande sällskapsdjur har hittills främst gällt djur med ursprung i tredje land med endemisk rabies av stadstyp. Följaktligen bör en skärpning ske av de djurhälsovillkor som medlemsstaterna hittills allmänt tillämpat på införsel av köttätande sällskapsdjur från dessa tredje länder.

(6) Undantag bör emellertid göras för transporter från tredje land som, från djurhälsosynpunkt, tillhör samma geografiska område som gemenskapen.

(7) I artikel 299.6 c i fördraget och i rådets förordning (EEG) nr 706/73 av den 12 mars 1973 om gemenskapsåtgärder för Kanalöarna och Isle of Man i handeln med jordbruksprodukter ([1]) föreskrivs det att gemenskapens veterinärlagstiftning skall tillämpas på Kanalöarna och Isle of Man som följaktligen i denna förordning anses tillhöra Förenade kungariket.

(8) En rättslig ram bör också fastställas för hälsokrav tillämpliga vid icke kommersiella transporter av de djurarter som inte är mottagliga för rabies eller som saknar epidemiologisk betydelse när det gäller rabies och andra sjukdomar som djurarterna i bilaga I är mottagliga för.

(9) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ([2]).

(10) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

([1]) EGT L 68, 15.3.1973, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1174/86 (EGT L 107, 24.4.1986, s. 1).
([2]) EGT L 61, 3.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2476/2001 (EGT L 334, 18.12.2001, s. 3).
([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(11) De befintliga gemenskapsbestämmelserna när det gäller djurhälsa, särskilt direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ([1]), tillämpas i allmänhet endast på transporter med kommersiellt syfte. För att undvika att transporter med kommersiellt syfte olagligt kamoufleras som transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte enligt denna förordning bör de bestämmelser i direktiv 92/65/EEG som rör transporter av djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I ändras i syfte att säkerställa att de överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning. I samma syfte bör det finnas möjlighet att fastställa ett högsta antal djur som kan transporteras enligt denna förordning och för ett högre antal tillämpa reglerna för handel.

(12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning syftar till att uppnå en tillfredsställande säkerhetsnivå beträffande de aktuella hälsoriskerna. Dessa åtgärder hindrar inte på ett omotiverat sätt transporter som omfattas av åtgärdernas tillämpningsområde, då de baseras på slutsatserna från en expertgrupp som anlitats beträffande denna fråga och i synnerhet på en rapport från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén av den 16 september 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Genom denna förordning fastställs de djurhälsovillkor som skall vara uppfyllda vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte samt regler för kontroll av sådana transporter.

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas på transporter mellan medlemsstater eller från tredje land av sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I.

Förordningen skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 338/97.

Bestämmelser som grundar sig på andra hänsyn än djurhälsa och som syftar till att begränsa transporterna av vissa arter eller raser av sällskapsdjur skall inte påverkas av denna förordning.

([1]) EGT L 268, 14.9.1992, s. 54. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1282/2002 (EGT L 187, 16.7.2002, s. 3).

▼B

Artikel 3

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *sällskapsdjur*: djur av de arter som förtecknas i bilaga I, som inte skall bli föremål för försäljning eller ägarbyte, vilka åtföljer sin ägare eller en fysisk person som för ägarens räkning ansvarar för dem under en transport.

b) *pass*: varje handling genom vilken sällskapsdjuret tydligt kan identifieras och som omfattar uppgifter som gör det möjligt att kontrollera dess status med avseende på denna förordning och som skall utformas i enlighet med artikel 17 andra stycket.

c) *transport*: varje förflyttning av ett sällskapsdjur mellan medlemsstater, införsel eller återinförsel från tredje land till gemenskapens territorium.

Artikel 4

1. Under en övergångsperiod på åtta år från denna förordnings ikraftträdande skall djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I betraktas som identifierade om de bär

a) en klart läslig tatuering, eller

b) ett elektroniskt identifieringssystem (transponder).

▼M15

Om transpondern i det fall som avses i första stycket b inte uppfyller kraven i bilaga Ia ska ägaren eller den fysiska person som för ägarens räkning ansvarar för sällskapsdjuret, i samband med varje kontroll kunna tillhandahålla vad som krävs för att läsa av transpondern.

▼B

2. Systemet för djuridentifiering skall oavsett utformning även åtföljas av uppgifter som möjliggör identifiering av djurägarens namn och adress.

3. De medlemsstater som kräver att djur som införs på deras territorium på annat sätt än via karantän skall identifieras i överensstämmelse med punkt 1 första stycket b kan bibehålla detta krav under övergångsperioden.

4. Efter övergångsperioden skall endast systemet i punkt 1 första stycket b godtas som metod för identifiering av djur.

KAPITEL II

Bestämmelser om transporter mellan medlemsstater

Artikel 5

1. Sällskapsdjur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I skall vid transporter, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i artikel 6,

a) identifieras i enlighet med artikel 4, och

▼M15

b) åtföljas av ett pass som utfärdats av en veterinär som förordnats av den behöriga myndigheten och som intygar att

i) giltig vaccination mot rabies utförts på djuret i fråga enligt bilaga Ib,

ii) förebyggande hälsoåtgärder avseende andra sjukdomar, vid behov, utförts på djuret.

Kommissionen får, för att bekämpa andra sjukdomar än rabies som kan spridas på grund av transporter av sällskapsdjur, anta de förebyggande hälsoåtgärder som avses i första stycket b ii genom delegerade akter i enlighet med artikel 19b och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 19c och 19d. Åtgärderna ska vara vetenskapligt motiverade och stå i proportion till hur stora riskerna är att sjukdomarna sprids på grund av transporterna.

▼B

2. Medlemsstaterna får tillåta transport av ett sådant djur som avses i delarna A och B i bilaga I, som inte vaccinerats och vars ålder understiger tre månader, om det åtföljs av ett pass och sedan födelsen har vistats på den plats där det är fött utan att ha varit i kontakt med vilda djur som kan ha varit utsatta för infektion eller om det åtföljer sin moder eftersom det fortfarande är beroende av henne.

Artikel 6

▼M15

1. Till och med den 31 december 2011 ska införsel av sådana sällskapsdjur som anges i del A i bilaga I till Irlands, Maltas, Sveriges och Förenade kungarikets territorium uppfylla följande krav:

— De ska identifieras i överensstämmelse med artikel 4.1 första stycket b, om inte, till slutet av den övergångsperiod på åtta år som föreskrivs i artikel 4.1, den mottagande medlemsstaten även tillåter identifiering i enlighet med artikel 4.1 första stycket a.

▼B

— De skall åtföljas av ett pass som utfärdats av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär och som – utöver de villkor som anges i artikel 5.1 b – styrker att det har utförts titrering av neutraliserande antikroppar med minst 0,5 IE/ml i ett godkänt laboratorium på ett prov inom de tidsfrister som fastställs i nationella bestämmelser gällande vid den tidpunkt som anges i artikel 25 andra stycket.

Denna titrering av antikroppar behöver inte göras om på ett sällskapsdjur som undergått förnyad vaccination enligt de intervall som anges i artikel 5.1 utan avbrott i det vaccinationsprotokoll som föreskrivs av det laboratorium där vaccinet framställts.

Transporter av sällskapsdjur mellan ►M2 ovannämnda fyra medlemsstater ◄ kan av den mottagande medlemsstaten undantas från de krav på vaccination och titrering av antikroppar som anges i första stycket i denna punkt i enlighet med nationella bestämmelser gällande vid den tidpunkt som anges i artikel 25 andra stycket.

▼B

2. Såvida inte den behöriga myndigheten beviljat undantag med hänsyn till särskilda fall får inte djur av de arter som anges i del A i bilaga I, vilkas ålder understiger tre månader, transporteras innan de har uppnått den ålder som krävs för vaccination och, om detta föreskrivs, utan att ha undergått en efterföljande analys av antikroppstiter.

3. Den övergångsperiod som anges i punkt 1 får förlängas av Europaparlamentet och rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen i enlighet med fördraget.

▼M13

Artikel 7

Inga krav beträffande rabies ska gälla för transporter mellan medlemsstater eller för införsel från ett territorium enligt del B avsnitt 2 i bilaga II, för djur av de arter som anges i del C i bilaga I. Vid behov ska kommissionen fastställa särskilda krav - däribland en eventuell begränsning av antalet djur - för andra sjukdomar. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.4. En förlaga till intyg avsedda att åtfölja djuren får utarbetas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.

▼B

KAPITEL III

Bestämmelser om transport från tredje land

Artikel 8

1. För transporter av sällskapsdjur som anges i delarna A och B i bilaga I gäller följande:

a) Djur som kommer från ett tredje land som återfinns i avsnitt 2 i del B i bilaga II och del C i bilaga II, och införs

   i) till någon av de medlemsstater som anges i avsnitt 1 i del B i bilaga II skall uppfylla kraven i artikel 5.1,

▼M15

   ii) före den 31 december 2011 till någon av de medlemsstater som anges i del A i bilaga II, antingen direkt eller efter transitering genom något av de territorier som anges i del B i bilaga II ska uppfylla kraven i artikel 6.

▼B

b) Djur som kommer från ett annat tredje land och införs

   i) till någon av de medlemsstater som anges i avsnitt 1 i del B i bilaga II skall

      — identifieras med hjälp av det identifieringssystem som definieras i artikel 4, och

      — ha genomgått

         — vaccination mot rabies enligt kraven i artikel 5, och

         — titrering av neutraliserande antikroppar med minst 0,5 IE/ml som utförts på ett prov som tagits av en förordnad veterinär minst 30 dagar efter vaccinationen och tre månader före transporten.

▼B

Denna titrering av antikroppar behöver inte göras om på ett sällskapsdjur som undergått förnyad vaccination inom de intervall som anges i artikel 5.1.

Tidsfristen på tre månader skall inte gälla vid återinförsel av ett sällskapsdjur vars pass styrker att titrering med ett positivt resultat har utförts innan djuret lämnade gemenskapens territorium.

▼M15

ii) före den 31 december 2011 till någon av de medlemsstater som anges i del A i bilaga II, antingen direkt eller efter transitering genom något av de territorier som anges i del B i bilaga II ska sättas i karantän, utom i de fall då de bringats att uppfylla kraven i artikel 6 efter införseln till unionen.

▼B

2. Sällskapsdjur skall åtföljas av ett intyg som utfärdats av en officiell veterinär eller, vid återinförsel, av ett pass som styrker att bestämmelserna i punkt 1 har följts.

3. Med avvikelse från ovanstående bestämmelser gäller följande:

a) Sällskapsdjur som härrör från de territorier som anges i avsnitt 2 i del B i bilaga II, inom vilka det enligt förfarandet i artikel 24.2 har konstaterats att det tillämpas regler som minst motsvarar gemenskapsreglerna i detta kapitel, skall omfattas av reglerna i kapitel II.

b) Transport av sällskapsdjur mellan San Marino, Vatikanen och Italien, Monaco och Frankrike, Andorra och Frankrike eller Spanien, Norge och Sverige får även i fortsättningen ske i enlighet med de villkor som anges i nationella bestämmelser som gäller den dag som anges i artikel 25 andra stycket.

c) Enligt förfarandet i artikel 24.2 och enligt villkor som skall fastställas får införsel av ej vaccinerade sällskapsdjur, vars ålder understiger tre månader, av de arter som anges i del A i bilaga I tillåtas från de tredje länder som återfinns i delarna B och C i bilaga II, när detta är motiverat med tanke på landets rabiessituation.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel och särskilt förlagan till intyget skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

▼M13

Artikel 9

Kommissionen ska fastställa villkor för transporter av djur av de arter som anges i del C i bilaga I från tredjeland. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.4. Den förlaga till intyg som ska åtfölja djuren ska utarbetas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 24.2.

▼B

Artikel 10

►M13 Förteckningen över tredjeländer i del C i bilaga II ska fastställas av kommissionen. För att kunna upptas i förteckningen ska ett tredjeland dessförinnan styrka sin rabiesstatus samt. ◄

a) att anmälan till myndigheterna om misstänkt rabies är obligatorisk,

b) att ett effektivt övervakningssystem är infört sedan minst två år,

c) att veterinärmyndigheternas struktur och organisation kan garantera intygens giltighet,

d) att alla lagstadgade åtgärder för att förebygga och kontrollera rabies har vidtagits, inklusive importreglerna,

e) att det finns gällande bestämmelser om utsläppande på marknaden av vacciner mot rabies (förteckning över godkända vacciner och laboratorier).

▼M13

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.5.

▼B

Artikel 11

Medlemsstaterna skall tillhandahålla allmänheten klar och lättillgänglig information om de hälsovillkor som gäller för transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte inom gemenskapens territorium och om villkoren för djurens införsel eller återinförsel till nämnda territorium. De skall också se till att personalen vid införselorterna har full kännedom om dessa regler och möjlighet att tillämpa dem.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att sällskapsdjur som införs till gemenskapens territorium från andra tredje länder än de som anges i avsnitt 2 i del B i bilaga II

a) underkastas dokument- och identitetskontroll av behörig myndighet vid de resandes inreseort i gemenskapen, om antalet sällskapsdjur understiger eller är lika med fem,

b) underkastas kraven och kontrollerna i direktiv 92/65/EEG, om antalet sällskapsdjur överstiger fem.

Medlemsstaterna skall utse den myndighet som ansvarar för dessa kontroller och genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 13

Varje medlemsstat skall upprätta och till övriga medlemsstater och till kommissionen skicka en förteckning över de införselorter som avses i artikel 12.

▼B

Artikel 14

Ägaren eller den fysiska person som ansvarar för sällskapsdjuret skall vid varje transport för kontrollmyndigheten kunna visa upp ett pass eller det intyg som avses i artikel 8.2 som visar att djuret uppfyller gällande villkor för transporten i fråga.

▼M15

Om transpondern i det fall som avses i artikel 4.1 första stycket b inte uppfyller kraven i bilaga Ia ska ägaren eller den fysiska person som för ägarens räkning ansvarar för sällskapsdjuret, i samband med varje kontroll, tillhandahålla vad som krävs för att läsa av transpondern.

▼B

Om kontrollerna visar att djuret inte uppfyller villkoren i denna förordning skall den behöriga myndigheten i samråd med den officielle veterinären besluta om att antingen

a) skicka tillbaka djuret till ursprungslandet,

b) isolera djuret under officiell kontroll under den tid som fordras för att djurhälsovillkoren skall uppfyllas, på bekostnad av ägaren eller den fysiska person som ansvarar för djuret, eller

c) i sista hand, om det är omöjligt att skicka tillbaka djuret eller isolera det i karantän, låta avliva djuret utan ekonomisk ersättning.

Medlemsstaterna skall se till att de djur vars införsel till gemenskapens territorium inte tillåts blir förvarade under officiell kontroll i väntan på att de skickas tillbaks eller på att det fattas ett annat administrativt beslut.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 15

I fråga om rabies, om villkoren för en transport föreskriver titrering av antikroppar, skall provtagningen göras av en förordnad veterinär och testet utföras av ett laboratorium som godkänts i enlighet med rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet ([1]).

▼M15

Artikel 16

Till och med den 31 december 2011 får, i fråga om eckinokockos, Finland, Irland, Malta, Sverige och Förenade kungariket och, i fråga om fästingar, Irland, Malta och Förenade kungariket, tillämpa de särskilda regler för införsel av sällskapsdjur till sitt territorium som gällde den dag då denna förordning trädde i kraft.

([1]) EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

▼B

Artikel 17

▼M13

För transport av djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I får kommissionen fastställa andra villkor av teknisk karaktär än de som fastställs i denna förordning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.4.

▼B

Förlagor till pass som skall åtföljа sådana djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I som är föremål för transport, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 18

Skyddsåtgärderna i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ([1]) och rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ([2]) skall tillämpas.

Särskilt gäller, när så motiveras av rabiessituationen i en medlemsstat eller i ett tredje land, att ett beslut får fattas i enlighet med förfarandet i artikel 24.3, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ, om att djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I från detta territorium skall uppfylla villkoren i artikel 8.1 b.

▼M13

Artikel 19

Del C i bilaga I och delarna B och C i bilaga II får ändras av kommissionen för att ta hänsyn till hur situationen inom gemenskapen eller i tredjeland utvecklar sig i fråga om sjukdomar, särskilt rabies, hos de djurarter som omfattas av denna förordning och i förekommande fall för att fastställa ett begränsat antal djur som får transporteras i enlighet med vad som behövs enligt denna förordning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.4.

▼M15

Artikel 19a

1. Kommissionen får, för att beakta de tekniska framstegen, anta ändringar av de tekniska kraven för den identifiering som avses i bilaga Ia, genom delegerade akter i enlighet med artikel 19b och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 19c och 19d.

([1]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

([2]) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

▼**M15**

2. Kommissionen får, för att beakta de vetenskapliga och tekniska framstegen i fråga om vaccinering mot rabies, anta ändringar av de tekniska kraven för vaccinering mot rabies som anges i bilaga Ib, genom delegerade akter i enlighet med artikel 19b och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 19c och 19d.

3. När kommissionen antar sådana delegerade akter ska den agera i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 19b

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 5.1 och 19a ska ges till kommissionen för en period på fem år från den 18 juni 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 19c.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 19c och 19d.

Artikel 19c

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.1 och 19a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att informera den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen för detta.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegering av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19d

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

▼M15

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

▼B

Artikel 20

De tillämpningsföreskrifter av teknisk karaktär som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

▼M13

Artikel 21

Eventuella tillfälliga bestämmelser får antas av kommissionen för att möjliggöra en övergång från nuvarande system till det som föreskrivs i denna förordning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 24.4.

▼B

Artikel 22

Direktiv 92/65/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) I artikel 10.1 skall ordet ”iller” utgå.

b) Artikel 10.2 och 10.3 skall ersättas med följande:

”2. För att få förekomma i handeln skall hundar, katter och illrar uppfylla kraven i artiklarna 5 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (*).

Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.

3. När det gäller export till Irland, Förenade kungariket eller Sverige skall, med avvikelse från punkt 2, hundar, katter och illrar uppfylla kraven i artiklarna 6 och 16 i förordning (EG) nr 998/2003.

▼B

Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.

_____

(*) EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.”

c) I artikel 10.4 skall följande ord läggas till efter ordet ”köttätare”:

”, med undantag av de arter som anges i punkterna 2 och 3,”

d) Artikel 10.8 skall utgå.

2. Följande stycken skall läggas till i artikel 16:

”I fråga om hundar, katter och illrar skall villkoren för import minst motsvara importvillkoren i kapitel III i förordning (EG) nr 998/2003.

Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.”

Artikel 23

Före den 1 februari 2007 skall kommissionen, efter yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet om huruvida det är nödvändigt att bibehålla det serologiska provet, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, som grundar sig på gjorda erfarenheter och en riskbedömning och som åtföljs av lämpliga förslag för att fastställa den ordning som skall tillämpas från och med den ►M11 1 juli 2010 ◄ för artiklarna 6, 8 och 16.

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara femton dagar.

▼M13

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼M13

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5a.3 c, 5a.4 b och 5a.4 e i beslut 1999/468/EG ska vara två månader, en månad respektive två månader.

▼B

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 3 juli 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

DJURARTER

DEL A

Hundar

Katter

DEL B

Illrar

DEL C

Ryggradslösa djur (utom bin och kräftdjur), tropiska prydnadsfiskar, groddjur, kräldjur.

Fåglar: alla arter (utom de fjäderfän som anges i direktiven 90/539/EEG ([1]) och 92/65/EEG).

Däggdjur: gnagare och tamkaniner.

([1]) Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6). Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/867/EG (EGT L 323, 7.12.2001, s. 29).

▼**M15**

BILAGA Ia

Tekniska krav för identifiering

Vid tillämpningen av artikel 4.1 ska det elektroniska identifieringssystemet vara en skrivskyddad (read-only) passiv anordning för identifiering av radiofrekvenser (en s.k. transponder)

1. som överensstämmer med ISO-standard 11784 och som fungerar med HDX- eller FDX–B–teknik,

2. som kan avläsas med läsare som överensstämmer med ISO-standard 11785.

▼M15

BILAGA Ib

Tekniska krav för vaccinering mot rabies (som avses i artikel 5.1 b i)

Vid tillämpningen av artikel 5.1 ska en vaccinering mot rabies anses vara giltig om följande villkor uppfylls:

1. Vaccinet mot rabies ska

   a) vara ett annat vaccin än ett levande, modifierat vaccin och höra till någon av följande kategorier:

      i) ett inaktiverat vaccin med minst en antigen enhet per dos (WHO-standard), eller

      ii) ett rekombinant vaccin som uttrycker det immuniserande glykoproteinet i rabiesvirus i en levande virusvektor,

   b) om det administreras i en medlemsstat, ha beviljats ett godkännande för försäljning i enlighet med

      i) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel ([1]), eller

      ii) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet ([2]),

   c) om det administreras i ett tredjeland, uppfylla minimikraven för säkerhet i del C i kapitel 2.1.13 i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, 2008 års upplaga, från Världsorganisationen för djurens hälsa (OIE).

2. En vaccinering mot rabies kan anses vara giltig endast om följande villkor uppfylls:

   a) Vaccinet administrerats det datum som anges i

      i) avsnitt IV i passet, eller

      ii) ifrågavarande avsnitt i det åtföljande djurhälsointyget.

▼M16

   b) Det datum som avses i led a får inte infalla tidigare än det datum för märkning med mikrochips eller tatuering som anges i

      i) avsnitt III.2 eller III.5 i passet, eller

      ii) ifrågavarande avsnitt i det åtföljande djurhälsointyget.

▼M15

   c) Minst 21 dagar ska ha förflutit sedan slutförandet av det vaccinationsprotokoll som krävs av tillverkaren för den första vaccinationen enligt den tekniska specifikation i godkännandet för försäljning som avses i punkt 1 b för vaccinet mot rabies i den medlemsstat eller det tredjeland där vaccinet administreras.

   d) Den förordnade veterinären ska ha angivit giltighetstiden för vaccineringen, enligt den tekniska specifikation i godkännandet för försäljning för vaccinet mot rabies i den medlemsstat eller det tredjeland där vaccinet administrerats, i

      i) avsnitt IV i passet, eller

([1]) EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.
([2]) EUT L 136, 30.4.2004, s. 1.

▼**M15**

ii) ifrågavarande avsnitt i det åtföljande djurhälsointyget.

e) En förnyad vaccination (boosterdos) ska betraktas som en första vaccination om den inte utförts inom den giltighetstid som avses i led d för en tidigare vaccination.

▼M9

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER LÄNDER OCH TERRITORIER

DEL A

IE Irland

MT Malta

SE Sverige

UK Förenade kungariket

DEL B

Avdelning 1

a) DK Danmark, inklusive GL – Grönland och FO – Färöarna

b) ES Spanien, inklusive Balearerna, Kanarieöarna samt Ceuta och Melilla

c) FR Frankrike, inklusive GF – Franska Guyana, GP – Guadeloupe, MQ – Martinique och RE – Réunion

d) GI Gibraltar;

e) PT Portugal, inklusive Azorerna och Madeira

f) Andra medlemsstater än de som förtecknas i del A och punkterna a, b, c och e i denna avdelning.

Avdelning 2

AD Andorra

CH Schweiz

▼M12

HR Kroatien

▼M9

IS Island

LI Liechtenstein

MC Monaco

NO Norge

SM San Marino

VA Vatikanstaten

DEL C

AC Ascension

AE Förenade arabemiraten

AG Antigua och Barbuda

AN Nederländska Antillerna

AR Argentina

AU Australien

AW Aruba

BA Bosnien och Hercegovina

BB Barbados

▼M10

———————

▼M9

BH Bahrain

BM Bermuda

BY Vitryssland

CA Kanada

CL Chile

FJ Fiji

FK Falklandsöarna

HK Hongkong

▼M12

———————

▼M9

JM Jamaica

JP Japan

KN Saint Kitts och Nevis

KY Caymanöarna

▼M14

LC Saint Lucia

▼M9

MS Montserrat

MU Mauritius

MX Mexiko

▼M10

MY Malaysia

▼M9

NC Nya Kaledonien

NZ Nya Zeeland

PF Franska Polynesien

PM Saint Pierre och Miquelon

▼M10

———————

▼M9

RU Ryssland

SG Singapore

SH Saint Helena

TT Trinidad och Tobago

TW Taiwan

▼M17

US Förenta staterna (inklusive AS – Amerikanska Samoa, GU – Guam, MP – Nordmarianerna, PR – Puerto Rico och VI – Amerikanska Jungfruöarna)

▼M9

VC Saint Vincent och Grenadinerna

VG Brittiska Jungfruöarna

VU Vanuatu

WF Wallis och Futuna

YT Mayotte